

[Gammelgaard]

vente en ledighed, der ligger ca. 18.000 under niveauet sidste år. I modsætning til en udvikling gennem en årrække herhjemme, der var kendetegnet ved stigende arbejdsløshed, oplever vi nu et fald i arbejdsløsheden. Det synes jeg vi i fællesskab skal glæde os over, og der er jo ingen diskussion om, at netop den politik, der nu føres: finanspolitikken, indkomspolitikken, den faste kronkurspolitik og den offensive erhvervsfremmepolitik, er meget væsentlige årsager til det resultat, der her opnås.

Hvad angår underskuddet på statsfinanserne, synes jeg, at finansministeren på udmærket måde har beskrevet udviklingen. Her er også en vældig positiv udvikling i gang. Det er klart, at betalingsbalanceunderskuddet udgør et problem, som også regeringspartiernes ordførere har været inde på det i deres indlæg her i dag. Man kunne selvfølgelig godt pege på, at det skøn, vismændene gav i deres sidste rapport inden den socialdemokratiske regerings tilbagetræden, gik ud på, at underskuddet på betalingsbalancen i 1985 ville udgøre ikke mindre end 24,6 mia kr., men at vi altså med de prognoser, som nu foreligger, kommer ned på 13,5 mia kr.

Under alle omstændigheder er det et problem, at betalingsbalanceunderskuddet er blevet så stort i år, som det er. Det har jo en forklaring: den stigende dollarkurs, den meget kraftige lageropbygning, som har fundet sted, og det almindelige opsving. Det er de tre hovedforklaringer, jeg vil give, naturligvis ud over renteudviklingen. Det ville være gået værre, hvis ikke man havde ført den stramme økonomiske politik, vi har ført. Men betalingsbalanceunderskuddet er under alle omstændigheder en påmindelse om, at det er nødvendigt at fortsætte den indledte kurs og stramme den op, således at vi kan nå det mål på dette område, regeringen har sat sig, i 1988: at få fjernet dette underskud over for udlandet.

Fogh Rasmussen (V):

Egentlig var det ikke min mening at tage ordet her i anden runde, men hr. Camre kom med nogle udtalelser, som jeg bestemt mener ikke kan få lov til at stå alene.

Hr. Camre erkender, at resultatet af socialdemokratiets ændringsforslag til finanslovsforslaget ville være en forringelse af beta-

lingsbalancen med 1,5 mia kr. Det erkender hr. Camre rigtigheden af. Dernæst siger hr. Camre, at han slet ikke kan forstå, at repræsentanter for regeringspartierne kan være så forurologede over det, i betragtning af at betalingsbalanceunderskuddet jo i forvejen bliver væsentlig større i 1984, end det var i 1983.

Jeg vil da gerne medgive hr. Camre, at udviklingen på betalingsbalancen naturligvis repræsenterer et problem, som man må følge meget nøje. Men det, man i hvert fald kan fastslå, er, at problemet da ville blive endnu værre, hvis vi gennemførte socialdemokratiets økonomiske politik, som altså ville forringe betalingsbalancen med yderligere 1,5 mia kr. Dertil kommer den meget væsentlige forskel, at den beklagelige stigning i betalingsbalanceunderskuddet i 1984 i virkeligheden skyldes, at der er sat en meget positiv økonomisk udvikling i gang i Danmark, fordi der er sat gang i den private sektor, hvilket har udløst større investeringer, der giver større køb i udlandet, mens den forringelse af betalingsbalancen, som ville være resultatet af socialdemokratiets ændringsforslag til finanslovsforslaget, er et produkt af en negativ økonomisk udvikling, idet man dæmper væksten i den private sektor og kraftigt forstærker væksten i den offentlige sektor.

Det er den afgørende forskel: den forringelse af betalingsbalancen, vi har kunnet konstatere i 1984, er et produkt af en god økonomisk udvikling, hvorimod den forringelse af betalingsbalancen, som ville være resultatet af socialdemokratiets ændringsforslag, er et produkt af en negativ økonomisk udvikling. Det er den klare og afgørende forskel.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Hr. Fogh Rasmussen har en ganske enestående evne til at misforstå det, jeg siger. Jeg sagde ikke, at det ikke gjorde noget, at man lagde 1 mia kr. oven i det nuværende betalingsbalanceunderskud. Det ville det aldrig nogen sinde falde mig ind at sige.

Det, jeg sagde, var, at i vores samlede økonomiske politik, »Den solidariske vej«, som vi har drøftet tidligere i dag, og som er vort alternativ til denne regerings politik, begår vi ikke de dumheder, regeringen gør, i